

สำเนา

พระราชบัญญัติ

เครื่องหมายราชการ พุทธศักราช 2482

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พุทธศักราช 2482

เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้มีกฎหมายคุ้มครองเครื่องหมายราชการ
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช 2482”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เครื่องหมายราชการในพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงบรรดาเครื่องหมายซึ่งทาง
ราชการจัดทำขึ้นและประกาศตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 เครื่องหมายราชการต้องเป็น เครื่องหมายที่กำหนดขึ้นไว้ในราชการ มีลักษณะ
บ่งเฉพาะและอาจเห็นได้ว่าเป็นเครื่องหมายของหน่วยราชการหน่วยใดหน่วยหนึ่ง

มาตรา 5 ให้ นายกรัฐมนตรีประกาศ ภาพ เครื่องหมายราชการที่กำหนดขึ้นตามความใน
มาตราก่อนในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 6 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้เครื่องหมายราชการเว้นแต่หน่วยราชการที่กำหนดเครื่องหมายนั้นจะได้อนุญาต

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดปลอมหรือเลียนเครื่องหมายราชการ ไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ หรือทำให้ปรากฏที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ ก็ตาม

มาตรา 8 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 6 หรือมาตรา 7 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 9 เครื่องหมาย หรือสิ่งหามิทรัพย์ที่มีเครื่องหมายฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าเป็นของ ๆ ผู้กระทำความผิดหรือมิใช่ และไม่ให้ถือเอาเหตุที่คำพิพากษาว่า ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดในคดีนั้นหรือไม่ผิดเป็นประมาณในการที่จะสั่งให้ริบทรัพย์สินที่ว่ามานี้

มาตรา 10 ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(56 ร.จ.1389 ตอนที่ 54 ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2482)